

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 53. Hujus Scriptoris opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI
A.C. 1555.

ductisque ædibus habitare cogeretur. Hac submissione, atque abjecta deprecatione mitis Princeps Cardinalis tantopere commovebatur, ut ipse Parisiensem Sancti Victoris Abbatiam eidem cederet, ubi etiam Lifetus reliquos vitæ suæ dies transegit, ita ut extremus ætatis suæ exitus minime priori famæ sibi acquisitæ responderet. Obiit ergo ibidem septuaginta duos annos natus die septima Junii Anno post Christum natum millesimo quingentesimo quinquagesimo quarto, alii vero illius mortem in annum millesimum quingentesimum septimum, vel tempus adhucdum posterius rejiciunt, licet prior obitus sui annus omnino certus sit. Initiatus is erat Sacro Presbyteratus ordine, ac sepultus in choro Ecclesiæ ad S. Victorem. Fundabat etiam pro quinque pauperibus studiosis amplios redditus Parisiis in Collegio justitiæ; insuper in illo suo recessu quædam Theologica, & dogmatica composuit opuscula, quæ tamen ferme nihili habentur, eo quod sacrarum literarum, ac traditionis rudis esset.

§. LIII.

Hujus Scriptoris opera.

Du Bureil.
Antiq. de
Paris p. 323.
edit. 1693.
num. 4.

Cum Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo Lifetus, Abbas Sancti Victoris esset, Pari-

Parisiis sua opuscula typis vulgari curabat, novem comprehensa tractatibus, quorum primo adulterinæ reformationis basin detegit, eamque in eo dicit positam, quod tantum Sacris Paginis insistatur. In altero agit de Ecclesiæ auctoritate, unitate, indefectibilitate, ac visibilitate: in tertio autem de Primatu D. Petri, ejusque successorum, quorum decisiones, si in Generali Concilio conduntur, fallere haud posse affirmat. Quarto tractatu admonet Magistratus, ut pro exterminandis hæresibus omnem diligentiam impendant. Quinto in sex libros diviso demonstrat, legibus Ecclesiasticis prohiberi, ne Sacer' codex in linguam Gallicam verteretur, ne ve Professio Monastica libertati Evangelicæ repugnans dicatur. Insuper agit de Confessione auriculari, necnon de cœcitate præsentis sæculi, de quibus argumentis agunt postremi quatuor tractatus. Porro vix præfata opuscula post editionem Parisiensem rursus impressa prodibant Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo Lugduni apud Sebattianum Griphum, cum illico Theodorus Beza tum admodum juvenis laborem Liseti procaciter irridebat, edito adversus eum scripto, in quo artificioso lusu fingit, quod Magister *Benedictus Passavantius* a Petro Liseto Gene-

Sæc. XVI.
A.C. 1555.

Sæcul. XVI. A. C. 1555. Genevam fuerit exploratum missus, quodnam de ejus operibus ibidem judicium feratur, ad quod postmodum Beza Liseo respondet. Enimvero ea, quæ hic Scriptor in suo tractatu contra Sacræ Scripturæ versiones in linguas patrias edisserit, omnino risu digna sunt; ait enim, quod illo tempore, quo Sacra Biblia nascente Ecclesia fuerant latine reddita, duo latini sermonis genera exstiterint, unum Grammatices regulis adstrictum, quod non nisi a Doctis percipi poterat: alterum vero ab hisce Regulis omnino aberrabat, quod a vulgo passim fuerat intellectum: hinc inquit ille, latina Sacri Codicis versio, cum illa juxta primi generis sermonem latinum fuerit concinnata, proprie non erat versio in linguam vulgarem: id autem postea Lisetus ad cetera quæque idiomata extendit.

§. LIV.

Georgii Agricolæ mors.

*Spond. hoc
ann. n. 26.
Gesner.
Bibl.
Thu. hist.
l. 16. Melch.
Adam de
Germ.
Script.*

Tertius ex Scriptoribus hoc anno mortuus est Georgius Agricola natione Germanus, qui, quamvis tantum Medicus, circa quasdam tamen materias Ecclesiasticas suum exercebat calamus. Hic die vigesima quarta Martii Anno Salvatoris nostri millesimo quadringen-